

Jeg vil bare sige til hr. Holger K. Nielsen, at den indflydelse, vi taler om her konkret, det, der skal tages stilling til den 28. september, er:

Skal Danmark være med ved det bord, hvor beslutningerne om rente- og pengepolitik bliver truffet? Eller skal vi fortsat være ude i venteværelset, sidde og vente på, hvad de andre beslutter, vente på, at de lukker døren op og meddeler, at nu skal renten gå op eller nu skal renten gå ned, og derefter skal vi bare passivt følge efter? Det er det, det handler om. Det er den indflydelse, vi skal stemme om den 28. september. Vi ønsker selvfølgelig, at Danmark skal være med ved bordet, hvor de beslutninger bliver truffet.

Ja, jeg ved heller ikke, hvad der kan føjes til, når det gælder hr. Thulesen Dahl. Jeg vil bare sige til hr. Thulesen Dahl:

Udviklingen, verden, Europa står jo ikke stille. Der er hele tiden nye opgaver, som vi er nødt til at løse i fællesskab. Tag f.eks. sådan noget som fælles forsvars- og sikkerhedspolitik. For 15 år siden ville jeg, og jeg tror de fleste andre, have sagt: Det var ikke en naturlig opgave for EU at tage sig af det, men så sker der faktisk noget nyt i Europa. Der sker det, at Muren falder, Warszawapagten bliver opløst og amerikanerne siger: Nu må I europæere altså selv til at tage jer mere af jeres egen sikkerhed. Og pludselig bliver så den opgave, der hedder fælles forsvars- og sikkerhedspolitik en naturlig, ja, jeg vil sige en nødvendig ting at tage op i EU.

Til hr. Thulesen Dahl: Udviklingen står ikke stille. Det er jo netop det, der er vores vision om udviklingen af EU, at det skal basere sig på selvstændige nationalstater, som så i fællesskab træffer beslutninger om at løse de her opgaver, som vi bedst løser i fællesskab.

Og så skal jeg kun sige til hr. Keld Albrechtson, at Enhedslisten altså er tilhænger af, at kronen skal frigøres, sikkerhedsaftalen med Den Europæiske Centralbank skal kastes over bord. Nu må vi så resten af i dag have fundet ud af: Dækker det også f.eks. SF? Gælder det også Dansk Folkeparti? Nu skal vi høre, om nejsiden har et alternativ eller det bare stritter vildt ud i alle retninger?

Formanden:

Så er det hr. Frank Aaen, fru Margrete Auken og hr. Holger K. Nielsen, og det er for alle tres vedkommende sidste runde.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Ja, vi ønsker at blive løsgjort fra euroen, fordi det er klogest, at kronens værdi fastlægges ud fra dansk økonomi og ikke ud fra andre landes økonomi. Det er i øvrigt sådan, at hver eneste gang en valuta er blevet spekuleret i stykker af spekulanterne, er det i de tilfælde, hvor kursen på valutaen ikke har fulgt landets økonomi, men er blevet sådan en abstrakt sag i forhold til landets økonomi. Det er dér, spekulanterne har fat, og ikke i andre tilfælde.

Så kan man sige: Hvad er alternativerne?

Ja, der er altså det, der hedder, at man følger euroen 100 pct. Det er medlemskabet eller kunne lige så godt være det.

Så er der det, vi har i øjeblikket, hvor vi kan svinge med 2 1/4 pct. på begge sider af euroen. Det giver lidt frihed, men for lidt for os.

Så er der det, som f.eks. Grækenland har, der er på vej ind i euroen. Det har mulighed for at svinge 15 pct. til begge sider.

Og så er der det, som England og Sverige har, der flyder. Når det sættes op som et skræmmebillede, at en valuta skulle flyde og ikke være fastgjort til euroen, så kan man bare notere sig, at svensk økonomi og engelsk økonomi fungerer ganske udmærket uden binding og endda har en lavere rente, end vi har i Danmark.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg synes ikke, det har været muligt at høre, at Venstre har noget formål med, at vi skal med, andet end det dér med, at vi skal sidde med ved bordet. Og hvis det bare er, for at man kan se, at vi dukker os, så er det jo ikke særlig interessant at være med, så kan det bare blive en pinlig affære.

Næsten alt det, hvis ikke alt det, hr. Anders Fogh Rasmussen nævner, har vi allerede nu. Og jeg synes, den stribe af rapporter om de økonomiske virkninger af et ja eller et nej bekræfter, at det ikke i sig selv kan være et argument til ikke at komme ud over den fastkurspolitik og valutabeskyttelse, som vi sådan set har i dag hele vejen igennem. Så er omkostningen bestemt for høj.

Det kan også godt diskuteres, og det gør jeg også med statsministeren, om det er varm luft, det, der kommer; dér går vi skam videre med spørgsmål.